ŞTIRI ŞI REPORTAGII

Cu două zile în ajunul unei mari reuniuni

Ilie Petrescu îşi inchee astăzi antrenamentul

Mielu Doculescu are un sistem special de pregătire. David soseşte astăzi în Capitală

Ne despart numai două zile de data marei reuniuni pugilistice din arena Circului Royal.

Gruparea «Mielu Doculescu» care a pus pe picioare această grandioasă gală, se străduește să rezolve ultimele amănunte ale organizării care se anunţă ireproşabilă.

D-nii Dem. Popescu, preşedintele asociaţiei, d-nii ing. Aurel Pârvu şi Mihail Zottu vice-preşedinţi, s'au străduit să rezolve cât mai fericit toate greutăţile care s'au ivit în calea organizării.

Şi se poate spune că au reuşit.

In numărul nostru de eri am publicat un reportaj prin sălile de antrenament unde se antrenează Spakow, Adania şi Stoian.

Pe ziua de eri, turneul nostru a continuat.

Ilie Petrescu, dornic de luptă

Pe Ilie l-am găsit în sala din strada Berzei unde se antrenează sub conducerea maestrului Umberto Lancia. Ceeace surprinde din capul locului la antrenamentul lui Ilie este faptul că el nu face niciodată o deosebire între antrenament şi matchul propriu zis. Majoritatea marilor boxeuri, în ultimele zile ale matchului, îşi rezumă antrenamentul la mişcări uşoare, care să le menţină pur şi simplu condiţia fizică, una-două reprize la mănuşi, una la sac şi gimnastică respectivă. Cei mai mulţi dintre specialişti explică aceasta prin faptul că în acest mod se evită o suprasaturaţie a boxeurului, şi îi permite să se găsească în seara matchului, dornic de bătae..

— Cu Ilie, se schimbă chestia — ne spune maestrul Lancia care ne dă toate aceste indicaţii — ăsta e oricând dornic de bătae..

Il întrebăm pe Ilie ce părere are despre matchul cu Spakow. Se uită la noi, se uită la maestrul său, şi ştergându-şi fruntea cu prosopul ne spune:

— Părerea mea? O s'o aflaţi Sâmbătă seara!

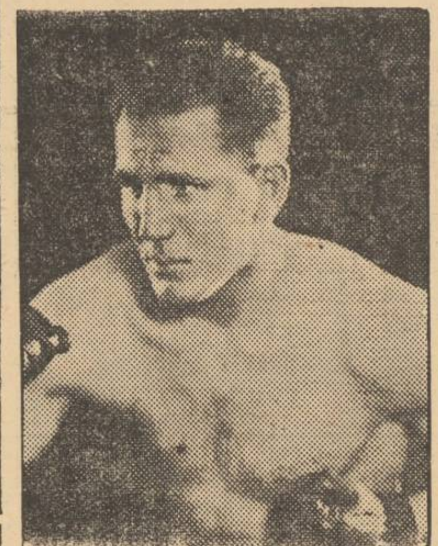
Apoi, pentrucă cineva a strigat «time» se duce spre sacul de nisip cu care se pare că ar avea ceva de împărţit...

Mielu Doculescu se antrenează în toată lumea

Mielu Doculescu este exact antipodul lui Ilie Petrescu. Calm, de un calm angelic, se învârteşte în mijlocul elevilor săi cu o uimitoare economie de eforturi. Este dealtfel sistemul său de antrenament înaintea tuturor matchurilor tari, după cum nu întârzie să ne explice. Şi ca o confirmare a acestei afirmaţii:

— O singură dată m'am antrenat cu rigurozitate şi «în forţă» înaintea matchului cu Stoian. Rezultatul? M'am prezentat supraantrenat şi a trebuit să abandonez. Pentru matchul cu Adania care este un »battailleur» prin excelenţă, am un antrenament special; îl veţi vedea îndată.

Şi Mielu intră în ring unde se amuză ca să se lase urmărit timp de trei reprize de către trei băeţi, —

ILIE PETRESCU

toţi «cocoşi» sau «pene» — care se străduesc să-l lovească. Dar lucrul nu este de loc uşor la mobilitatea uluitoare şi feintele entuziasmante ale acestui adevărat as al eschivelor.

Unde e David?

Cât despre Constantin David şi Dumitru Voiculescu, adversarii lui Stoian şi Gaşpar, nu i-am putut vedea căci David îşi desăvârşeşte forma la Galaţi, iar Voiculescu păstrează o discreţie de neînfrânt asupra preparativelor sale.

Două perechi de valoare

Matchurile amatoare, reeditează două din cele mai pasionante finale ale campionatelor regionale. Este vorba de întâlnirile dintre Andrei Valentin cu Al. Giurcă şi Gheorghe Penciu cu Ilie Gheorghiu. Două ridicări de cortină care încadrează de minune un program excepţional.

Incununarea unei opere frumoase

...Şcoala de instructori F.R.B.V.

Se vorbeşte mereu despre progresul uimitor, atât din punct de vedere tehnic cât şi numeric, al volleyului şi basketului.

Lucrul acesta, care nu mai prezintă o taină pentru sportivii noştri, este comentat la tot pasul, dar sunt foarte puţini aceia, care caută să descopere secretul acestui progres deasupra chiar a celor mai optimiste aşteptări.

Greu, în aparenţă, lucrul acesta este în esenţă, destul de simplu.

Marea taină a progresului, pe care unii îl atribue hazardului, este în realitate personalitatea preşedintelui F. R. B. V., d. Petre C. Angelescu.

De când d-sa, a acceptat dificila misiune de a veghea bunul mers al unor sporturi pe cât de utile pe atât de frumoase, care se sbăteau nemeritat în ghiarele anonimatului, volleyul şi basketul au progresat zi de zi şi din sporturi minore, în cel mai ortodox înţeles al cuvântului, au intrat din ce în ce în gustul publicului, meritând a se socoti astăzi alături de celelalte sporturi cu o reputaţie destul de bine definită.

La început, ca primă măsură, federaţia nu s'a mai mulţumit cu rolul de a coordona activitatea cluburilor ci a început colaborarea cu ele.

Capitolul acesta de-o capitală importanţă fiind întocmit, el asigurând o existenţă mai comodă grupărilor care în marea lor majoritate sunt lipsite de posibilităţi, s'a trecut la capitolele de interes general.

Astfel, pentru a ridica standardul valorii basketului românesc, pentru a-l aduce la un nivel apropiat celui practicat, în ţările occidentale, d. Petre C. Angelescu a decis angajarea priceputului antrenor federal Stanislaw Baran, de al cărui aport am avut ocazia să ne ocupăm favorabil în repetate rânduri.

Şi, acum, cu câteva zile în urmă, pentru a încununa o operă dintre cele mai frumoase, neobositul preşedinte al federaţiei, a decis înfiinţarea unei şcoli de instructori de volley şi basket, acelora care mâine, poimâine le va reveni sarcina de a iniţia tineretul în tainele acestor frumoase sporturi.

Cu asemenea conducători, progresul cu paşi gigantici ai basket şi volleyballului, nu mai trebue să pară un miracol.

L. D

Nea Niţă Cartuş organizator şi... boxeur!

(Continuare din pag. 1-a)

— Niţişor, ai să loăm şi noi o barcă.

— Să loăm.

— Da' dacă să răstoarnă cu noi şi ne'necăm?

— Lasă Miţo, n'aveţi grije, nu sunt io cu voi? Numa' să vă'necaţi şi.. vă scap io.

Loăm barca, ne urcăm toţi patru şi pornim.

Nae ierea brigadieru ăla dă conducea submarinu', Lina şedea în stare complezentă dă admiraţie decorativă, Miţa făcea pă Pompaduroaia, iar io eream comandantu' suprem al forţilor maritime şi navale.

Da' Nae, cu acustica lui dă brigadier, ne ducea tot la mal. Nu ştia să conducă crucişetoru'... Dacă văz, trec io la conducerea ifictivă a forţilor navale şi în doo menuturi, sburam pă imensul ocean al Snagovului.

Când ieream în cea mai mare viteză, o auz pă Miţa, ţipând:

— Ne tamponăm!..

Dintr'o smucitură a capului, oserv poziţia indisplicită şi nearticulată a momentului uportun. Cârmesc la dreapta şi vasul duşman intră cu toată forţia în coasta submarinului nostru. Vasul să rupe în doo şi noi cădem în apă, cu baidaracilii în sus.

A venitără bărcilii cu motor şi io, în calitate dă comandant suprem n'am işit dân apă,, până n'a fost toată lumea în siguranţă. Parcă ierau toţi nişte victime dă contrabandă.

In poziţie superficială dă naufragiaţi, am fostără stramportaţi la ristorantul dă lângă lac, unde am pus hainelii să să usuce, iar noi, în pijamele ne-am aşezat lao masă să mâncăm.

Io am cerut o friptură «în sânge» (c'aşa îmi spunea «Nea Pavel» că făcea înainte dă match), a loat şi Miţa, una, şi Nae cu Lina câte una, şi... după friptură chelneru' a adus ce trebuia: vinişor, ca să nu ne plictisim până s'o usca ţoalilii.

Şi «mai dă o jumătăţică», «mai dă încă una», mă făcusem criţă cu minageru cu tot.

Taman zicea orchestra o «ţigănească» şi io aveam dă gând «s'o fac dă unu' singur», când colo cu cine ne pomenim,

Cu Micloş!

— O, domnii Niţă, la dumneata face chef şi io faci uscătoare.

— Vino încoa' mă Micloşică. Ia un scaun! Chelner, mai adu un pahar şi o sticluţă.

Bea, dom'le, Micloş dă mă speriase. Da, era băiat levent şi dă treabă.

Mi-a spus că n'are nimic cu mine, ne-am pupatără ca fraţii şi neam hotărât să facem un match, să-i lăsăm ţuţ pă toţi.

Când s'a uscat hainilii complect (golisem şase sticluţe!) ne-am înţolitără şi... hai la match.

Io mergeam dă gât cu Micloşică şi-i juram amor etern, iar Nae ducea nevestilii dă braţ.

Când am sosit la cabană, ăia făcuse ringu şi 'ncepuse gala. Erea public mult, că veniseră şi alţi iscursionişti.

Nevestilii au luatără loc pă bănci şi io m'am dus cu Nae şi cu Micloş în cabină să ne facem ţiuleta.

Când ne-a venit rându', ăia zicea că să işim pă rând în ring. Noi, nu!

— Sântem preteni şi işim amândoi odată.

Ne-am pupat, ne-am luat dă gât şi astfel am apărutără în public.

Dom'le, aplauda lumea ca la Arene.

Ne-a pusără mănuşi în mâini, unu' ne-a ricomandat către asistenţă şi.. bang!.. ţingirea făcută gong, a sunat.

Arbitru', un iscursionist dân asistenţă, ne-a pus să dăm mâinilii şi matchu' a început.

Micloş, trosc! îmi pocneşte una pă obrazu' drept.

Io, om citit şi cu filoxeră, ii întind şi obrazu' drept.

Micloş să uita curios la mine, iar arbitru, nu, că să ne batem.

— Nu, musiu, Mântuitorul a zis că dacă cinevaşilea îţi dă o palmă pă obrazu' drept, tu să-l întinzi şi p'ăla stâng. Nu mă bat, până Micloş nu-mi dă una şi p'ăsta!

Arbitrul a dat din umeri, lumea râdea.. şi Micloş... mi-a tras una şi p'ăla stâng.

Io dacă am văzut că e atât de obraznic, i-am tras un picior... în spate.

Arbitru ne opreşte şi mi-să adresează supărat:

— Domnule, la box se lucrează cu pumnii, cu picioarele se joacă football.

— Şi ce, pierzi dumneata cevaşilea dacă jucăm şi football tot pă banii ăştia?

In timpu ăsta, unu' bate în ţingire ca să ne spune că prima repriză s'a isprăvit.

In pauză, Nae m'a şters dă nădusală şi mi-a dat câteva sfaturi.

Cum a sunat ţingirea m'am repezit la Micloş şi dăi... şi dăi... îl făcusem pilaf.

Arbitrul, dă colo:

— Grec! (Breack, n. r.).

Io săr înfuriat:

— Care grec, musiu? Io sânt român «cu şapte vieţi, în pieptu-mi dă aramă» cum a spus Napolion, iar Micloşică e ungur. Şi ce dacă e ungur, ţi-a cerut ţie dă mâncare?..

— Aşa e dom'le! a sărit Micloş.

Nae, însă, s'a urcat în ring, a lămurit neînţelegerea şi matchu' a început... mai dăparte.

I-am mai dat fo doo lui Micloş, el mi-a tras fo cinci, pân'am obosit dătot, amândoi.

— Mă- Micloşică, io zic c'ar fi bine să ne ducem să ne răcorim c'o baterioară şi... ne-om bate noi, mai pă seară când e mai răcoare.

— Sigur, domnu' Niţă..

Da' arbitru dă colo:

— Domnilor, aici trebue să faceţi box, nu să staţi de vorbă.

Ce să bagă ăsta mereu?..

Mi-a sărit muştaru..

— Uite, musiu, că fac box.

L'am rugat pă Micloşică să să dea jos şi... am pus mâna pă arbitru.. Dăi, tragei, până să-l scape Nae, l-am făcut pilaf pă individ..

Ierea prima mea victorie..

Lumea râdea şi mă aplauda cu tot intuziasmu'.

Io dă colo, curajos:

— Cine vrea să să bată cu mine, să poftească sus.

Nu vrea nimeni la început, dar pă urmă s'a urcat un endevid cu părul perie şi nasu' turtit.

Şi-a pus mănuşilii şi când mi-a tras fo doo am pupat duşumeaua...

Miţa s'a sezizat dă situaţia strategică a momentului, s'a urcat în ring şi... cu umbreluţa dă vară, i-a tras ţipului o mardea ba d'o spune-o şi morţilor..

Când m'am dus să mă îmbrac, în cabină, altă surpriză: ia hainilii dă unde nu e... Le loasă Micloş mai înainte şi-o întinsese... In buzunaru' hainii aveam toţi banii clubului.

De-atunci n'am mai făcut box...

Dar nici pe Micloş nu l-am mai văzut..

•

Stând la taifas cu Nea Niţă Cartuş, timpul trece pe nesimţite...

M'am despărţit cu greu de preşedintele grupării «F. C. Decalitru», dar a trebuit să plec.

Era seară şi... secretarul de redacţie — acest «nesăţios născut» — îşi cerea «hrana».

Costel Pykomar

DUPĂ CAMPIONATUL NAŢIONAL DE HOCKEY

Venus, echipa tinereţii, a voinţei şi elanului

Continuarea comentariilor tehnice şi a aprecierilor personale

de PAUL ANASTASIU

In campionatul actual, Liga de Sud a fost reprezentată de cluburile bucureştene A. S. C. Venus şi H. C. Rapid, şi totele au ajuns şi în finală. Ambele echipe au păşit pragul campionatului cu un handicap care a fost mult resimţit şi pe care totuşi singură echipa H. C. Rapidului a reuşit să-l depăşească.

După ce în tot cursul sezonului, echipa Venusului se antrenase şi îşi formase liniile de atac — incluzând şi pe jucătorul Cosman dela Sportul Studenţesc, — datorită unor texte din regulamentul de legitimare, codificate numai pentru anul acesta şi numai cu titlu de experienţă, clubul Venus nu a putut beneficia de aportul acestui jucător.

In faţa unei situaţii mult mai critice s'a găsit formaţia H. C. Rapid, căreia prin această modificare a regulamentului i s'au răpit nu mai puţin de 3 jucători: Sadowski, Tănase şi Flamaropol. Aceşti echipieri după ce fuseseră încadraţi în noua formaţie a H. C. Rapidului, se antrenaseră şi participaseră şi la turneul în străinătate, cu câteva zile înainte de începerea campionatului li s'a ridicat dreptul de joc. In plus, echipa feroviară a fost lipsită şi de serviciile valorosului atacan Rabinovici căruia adunarea Generală a F. R. H. G. nu i-a luat în discuţie cazul şi i-a menţinut pedeapsa de suspendare dictată acum câţiva ani.

Echipa Venusului, conform deciziei F. R. H. G., a putut beneficia şi de aportul unui jucător polonez.

Aceasta a fost situaţia echipelor bucureştene la intrarea în cursă pentru cucerirea titlului naţional din anul acesta.

A. S. C. Venus, o echipă cu voinţă şi elan

Echipa negrilor a debutat în campionat cu un rezultat egal în compania puternicei formaţii cernăuţene Dragoş Vodă. Datorită importanţei acestei întâlniri, matchul a fost viu disputat şi a prilejuit foarte multe incidente.

Cred, după cum am relatat mai deunăzi, că d-nii arbitrii însărcinaţi cu conducerea partidei, nu au sancţionat destul de sever dela început orice abatere şi chiar tentativă de joc nereglementară.

In celelalte matchuri, echipa Venusului a învins la scor Asoc. Cerc. de Patinaj din Cluj şi formaţia nerutinată cu 5:1 pe tinerii din Tg. Mureş.

In urma acestor rezultate, echipa Venus pornea ca mare favorit în lupta finală, mai ales că numai un match egal, cu celălalt finalist, H. C. Rapid, era suficient pentru cucerirea titlului. In disputa finală, chiar dela început, echipa negrilor a trebuit să se lipsească de fundaşul său de valoare, Florică Marinescu, care în urma unui accident provocat în mod involuntar de un adversar, a fost nevoit să părăsească terenul de joc pentru tot restul întâlnirei.

Buia, înlocuitorul lui Florică Marinescu, a arătat foarte multă bunăvoinţă, însă prezentându-se neantrenat, nu a putut desfăşura înteaga gamă de posibilităţi. Aliniind în finală formaţia descomplectată, echipa Venusului a dat prilejul unui spectacol puţin plăcut prin schimbările fără ordine de jucătorii, cari protestau fie contra cauzei de înlocuire, fie în contra postului în care au fost introduşi.

In ceeace priveşte jucătorii, portarul Hartel este posesorul unui patinaj perfect, este dotat cu un curaj şi apără în stilul portarului modern, adică în majoritatea timpului în picioare.

Apărarea compusă din Florică Marinescu şi polonezul Zgurolka şi-a achitat în toate matchurile cu conştiinciozitate misiunea ce i s'a încredinţat. Florică Marinescu, cât timp a jucat, a dovedit că este stăpân pe patine, cunoaşte tehnica jocului însă, regretabil, de multe ori uzează şi de joc nereglementar. Partenerul său, polonezul Zgoralsky, este bun în apărare şi mai ales în contraatacuri la cari însă nimeni din echipă nu a înţeles să-l secondeze. Dintre atacanţi Bâzu Cantacuzino pare să-şi fi revenit în forma sa de altă dată. Are putere de penetraţie prin driblinguri largi şi un shot puternic, precis şi periculos. Cred că nu şi-a găsit încă cheagul cu nouii săi parteneri de joc. Florin Popescu are toate calităţile unui bun înaintaş: suflu, viteză, dribling, pătrundere, însă nu este convins de avantajele jocului de asociaţie şi abuzează prea mult de jocul individual şi e curios că în acţiunile sale ofensive nu încearcă decât rare ori să shoteze la poarta adversă.

La Andrei Bărbulescu nu pot constata decât un progres în jocul de asociaţie şi cel de câmp. Are viteză, suflu, stabilitate suficientă pe patine, însă vrea cu tot dinadinsul să adopte sistemul de pătrundere şi stilul său de joc dela football şi în hockey.

Trebue să se ştie că cu toate că aceste sporturi se apropie mult în ceeace priveşte regulile şi formaţia echipelor, tehnica jocului, mai ales individuală, este diferită. In hockey nu se poate spune că există un stil tip de joc şi de fugă pe patine, şi că pentru a fi un perfect jucător, trebue să ţi-l adopţi.

Cunosc cazuri când jucători, cu toate că erau posesorii unui sistem de fugă pe patine eficace însă mai puţin spectaculos, remarcând la nu ştim ce vedetă streină un fel propriu de-a patina şi a conduce puckul, — au căutat să-şi apropie acauza insuficientelor sale calităţi: cauza iisuficientelor sale calităţi: fizice, de intuiţie, de reflex, etc., jucătorul menţionat s'a ales cu un stil ineficace, cu o stabilitate şi o viteză mai redusă pe patine decât dacă şi-ar fi menţinut şi căutat să-şi perfecţioneze prin antrenamente stilul său propriu, creat din însăşi resursele sale.

Titinel Teodorescu, centru atacant, tânăr internaţional, cu toate că nu se bucură de un fizic prea robust, este dotat cu viteză, dribling pătrunzător, inteligent, şi a înjghebat de multe ori combinaţii periculoase fie cu Florin Popescu, fie cu Andrei Bărbulescu. Este al 2-lea goalgetter al echipei după Bâzu Cantacuzino. Inaintaşul stânga G. Vulcănescu dispune de un patinaj rapid, atacă în forţă în mod rudimentar, posedă un shoot puternic pe care nu-l întrebuinţează decât rare ori cu folos din cauza lipsei cunoştinţelor tehnice ale jocului. Acest jucător din păcate este departe de a cunoaşte regulile elementare de joc fair şi a prezentat publicului mai ales în matchul de finală, o exhibiţie penibilă, când în mod intenţionat a căutat să lovească atât de vizibil, încât chiar spectatorii s'au sezizat de jocul său cu totul necavaleresc şi ieşit din comun.

Acestui jucător îi pot da un sfat: să nu păşească mai departe pe calea greşită pe care a apucat-o, adoptându-şi acest sistem iecavaleresc de joc care va găsi numai desaprobarea tuturor şi în afară de aceasta va pune echipa sa în veşnic pericol, ca prin sancţionarea şi eliminarea sa din joc, să dea posibilitate adversarilor să iasă învingători.

In general, echipa A. S. C. Venus, cu toate că a jucat descoplectată, a prezentat în campionat o echipă cu voinţă, elan, viteză şi a ştiut să se impună oricând, atunci când prestigiul său era în joc.

In numărul de mâine, vom continua comentariile prezentând pe câştigătorii campionatului, echipa H. C. Rapid.

O SCHIMBARE DE DATE

Conferinţa Cupei Dunării va avea loc la 17 şi 18 Februarie la Timişoara

— Federaţia maghiară a întocmit regulamentul competiţiei —

In cursul zilei de eri, d. Liviu Iuga — directorul technic FRFA — a avut o convorbire telefonică cu Budapesta, cu forul maghiar de specialitate.

Tema discuţiei a format-o competiţia «Cupei Dunării» a cărei primă şedinţă de comitet urmează a avea loc în România — în cursul prezentei luni.

REGULAMENTUL A FOST TRIMIS LA BUCUREŞTI

Cu acest prilej, oficialul român a fost înştiinţat că regulamentul competiţiei a fost întocmit de federaţia maghiară şi trimis la Bucureşti pentru a fi studiat.

Evident că acest regulament este de mare preţ dat fiind faptul că el va statornici cum se va desfăşura această competiţie, de la care soccerul nostru aşteaptă atât.

Un exemplar a fost trimis şi federaţiei jugoslave.

CONFERINŢA VA AVEA LOC LA 17 ŞI 18 FEBRUARIE

Cum se ştie prima conferinţă — sau dacă vreţi prima şedinţă de comitet — a acestei competiţii va avea loc la Timişoara.

Asupra datei la care se va întruni acest comitet s'a vorbit, la început, de 15 Februarie.

Convorbirea avută de d. Juga cu federaţia maghiară a schimbat aceasta căci ungurii şi-au manifestat dorinţa ca şedinţa să fie convocată pentru zilele de 17 şi 18 Februarie.

Forul nostru de specialitate s'a declarat de acord cu aceste date şi, în consecinţă, d. Liviu Juga va avea — în cursul zilei de astăzi — o convorbire telefonică cu Belgradul, pentru a comunica şi forului jugoslav de specialitate datele convocării şedinţei.

INTENSIFICAREA RELAŢIILOR SPORTIVE ROMANO-MAGHIARE

In cadrul convorbirii telefonice avute cu Budapeslta, d. Liviu Juga a fost rugat de federaţia maghiară ca la Timişoara să se discute şi modalitatea intensificării relaţiilor sportive româno-maghiare inter-cluburi.

Se ştie că forul maghiar pune mare preţ pe această problemă, care preocupă de aproape grupările ungureşti.

Chestiunea aceasta are cele mai mari şanse să fie rezolvată favorabil. Păstrându-se însă discuţiile în cadrul convenţiei existentă între UFSR şi OTT — care prevede reciprocitate de angajamente.

MILICA TEODORESCU CHEAMA IN AMERICA PE ILIE PETRESCU SAU MOŢI SPAKOW

Cu o condiţie: Cel ce va face deplasarea să fie campion naţional la toate categoriile

Se ştie că acum câtăva vreme, Milică Teodorescu a trimis la Bucureşti o scrisoare prin care chema în America pentru câteva matchuri pe Vasile Şerbănescu.

Intrigat de tăcerea campionului nostru, Teodorescu a trimis o nouă scrisoare prin care roagă pe Ilie Petrescu sau Moţi Spakow să dea curs invitaţiei sale peste ocean.

Angajamentul nu este legat decât de o singură clauză: Campionatul Rmâniei la toate categoriile.

Această scrisoare sosită eri în Capitală vine ca să aducă un imbold în plus în pasiunea pe care protagoniştii galei de Sâmbătă dela Circul Royal o vor pune în susţinerea şanselor lor.

Cine va pleca?

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.68.